

Rodzaj dokumentu	Interpretacja indywidualna
Sygnatura	DFP-Fn-I.310.1.2013
Data	2013-12-27
Autor	Prezydent Miasta Łodzi
Temat	Opodatkowanie gruntów sklasyfikowanych w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne, niezajętych na prowadzenie działalności gospodarczej
Słowa kluczowe	podatek od nieruchomości, podatek rolny

**WNIOSEK O WYDANIE
INDYWIDUALNEJ INTERPRETACJI PODATKOWEJ**

Działając imieniem Wnioskodawcy, w ramach pełnomocnictwa, które przedkładam w załączeniu, na podstawie art. 14b oraz art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. 2012, poz. 749, z późn. zm., zwana dalej: „Ordynacja podatkowa”), w **związku z art. 2 ust. 2 i art. 1a ust 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych** (t. j. Dz. U. 2010, Nr 95, poz. 613, z późn. zm., zwana dalej: upol), a także art. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (t. j. Dz. U. z 2006 r., Nr 136, poz 969 z późn. zm., dalej zwana: upr) oraz § 68 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. 2001, Nr 38, poz. 454, zwane dalej: Rozporządzenie), wnoszę o wydanie indywidualnej interpretacji prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości, poprzez określenie:

Czy grunty będące we władaniu Wnioskodawcy, oznaczone w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne oraz grunty zadrzewione i zakrzewione na użytkach rolnych, opisane dokładnie w części wniosku pn. „Stan Faktyczny”, które nie są zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej, podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości?

I. Stan faktyczny

Przedmiotem niniejszego wniosku jest aktualnie istniejący stan faktyczny.
Wnioskodawca jest właścicielem nieruchomości położonych na terenie miasta Łodzi. W dniu Spółka nabyła udział wynoszący 12000/13140 we własności nieruchomości gruntowej o nr 76/8, o łącznej powierzchni położonej przy ulicy w Łodzi. Postanowieniem z dnia Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa, zniósł częściową współwłasność i określił wyłączną własność gruntu o powierzchni na rzecz

Spółki składającego się z działki ewidencyjnej o zmienionym Dla nieruchomości prowadzona jest księga wieczysta o nr w Sądzie Rejonowym w Łodzi, XVI Wydział Ksiąg Wieczystych. Działka ewidencyjna o nr jest użytkiem gruntowym, który zgodnie z wpisami w ewidencji gruntów i budynków stanowi użytek rolny, oznaczony jako RVI.

Powyższy grunt nie został formalnie wyłączony z produkcji rolniczej. Wnioskodawca deklaruje i opodatkuje w/w grunt podatkiem od nieruchomości w kategorii „grunty związane z prowadzeniem działalności gospodarczej”. W okresie od nabycia w/w działki do chwili obecnej, na przedmiotowym gruncie Wnioskodawca nie prowadził działalności gospodarczej, jak również nie posadził na niej obiektów, które wykorzystuje w działalności gospodarczej. Przedmiotowe grunty we wskazanym okresie porośnięte były/są trawą oraz są częściowo zadrzewione i zakrzewione.

W związku z przeprowadzonym wewnętrznym przeglądem rozliczeń z tytułu podatku od nieruchomości, Wnioskodawca powziął wątpliwość czy obecny sposób ustalenia podstawy opodatkowania i naliczania podatku od nieruchomości od tej działki jest prawidłowy.

II. Pytania

Czy grunty będące we władaniu Wnioskodawcy, oznaczone w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne, opisane dokładnie w części wniosku pn. „Stan Faktyczny”, które nie są zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej, podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości (stosownie do art. 2 ust. 2 upol)?

III. Stanowisko podatnika

Na podstawie art. 2 ust. 1 upol, opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane:

- 1) grunty,
- 2) budynki lub ich części,
- 3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Natomiast zgodnie z art. 2 ust. 2 upol, opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości nie podlegają grunty sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne, grunty zadrzewione i zakrzewione na użytkach rolnych lub lasy, z wyjątkiem zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej. Przy czym upol nakazuje, aby za użytki rolne, lasy, nieużytki, użytki ekologiczne, grunty zadrzewione i zakrzewione (w tym także na użytkach rolnych), grunty pod wodami powierzchniowymi płynącymi oraz pod morskimi wodami wewnętrznymi były uznane grunty sklasyfikowane w ten sposób w ewidencji gruntów i budynków (stosownie do art. 1a ust. 3 upol.)

Użytki rolne, zgodnie z § 68 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa w sprawie ewidencji gruntów i budynków, dzielą się na: grunty orne, sady, łąki trwałe, pastwiska trwałe, grunty rolne zabudowane, grunty pod stawami oraz rowy. Należy przy tym zwrócić uwagę, iż zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (t. j. Dz. U. 2010, Nr 193 poz. 1287, z późn. zm., dalej zwana: pgk), dane zawarte w ewidencji gruntów i budynków stanowią podstawę wymiaru podatków i świadczeń, oznaczania nieruchomości w księgach wieczystych, statystyki publicznej, gospodarki nieruchomościami oraz ewidencji gospodarstw rolnych i mają walor dokumentu urzędowego.

Ponadto, treść art. 2 ust. 2 upol jest zbieżna z treścią art. 1 ustawy o podatku rolnym, zgodnie z którym opodatkowaniu podatkiem rolnym podlegają grunty sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne lub jako grunty zadrzewione i zakrzewione na użytkach rolnych, z wyjątkiem gruntów zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej innej niż

działalność rolnicza. Analogicznie do powyższego, z art. 1 ustawy o podatku leśnym, wynika, że opodatkowaniu podatkiem leśnym podlegają określone w ustawie lasy, z wyjątkiem lasów zajętych na wykonywanie innej działalności gospodarczej niż działalność leśna.

Zdaniem Wnioskodawcy, sformułowanie użyte w art. 2 ust. 2 upol, tj. „zajęcie na prowadzenie działalności gospodarczej”, jest pojęciem, przez które należy rozumieć faktyczne podejmowanie i wykonywanie czynności na gruncie w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Oznacza to, że ustawodawca określając przedmiot opodatkowania w zakresie gruntów klasyfikowanych w ewidencji jako rolne lub lasy, zakresem działania upol objął wyłącznie te grunty rolne, które wykorzystywane są do wykonywania czynności składających się na działalność gospodarczą.

Zgodnie z brzmieniem upol, grunty sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne, podlegają co do zasady opodatkowaniu podatkiem rolnym, jeśli nie są one zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej. **Wyżej wskazany przepis ustawy upol wprowadza bardzo istotną zasadę opodatkowania gruntów (w tym należących również do przedsiębiorcy), tj. uzależnia opodatkowanie użytków rolnych podatkiem od nieruchomości albo podatkiem rolnym od ich faktycznego sposobu wykorzystania, tj. „zajęcia” na prowadzenie działalności gospodarczej.** Fakt nabycia i władania gruntami przez przedsiębiorcę może oznaczać, iż grunty takie są **związane** z prowadzeniem działalności gospodarczej, lecz nie oznacza to automatycznie, iż są one **zajęte** na prowadzenie tejże działalności. „Zajęcie” jest okolicznością faktyczną, którą można zweryfikować poprzez sprawdzenie faktycznego wykorzystania gruntu.

Biorąc pod uwagę fakt, iż **Wnioskodawca posiada grunty sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne, na których nie prowadzi działalności gospodarczej (nie znajdują się na nich żadne obiekty związane z prowadzeniem działalności gospodarczej), należy uznać, iż grunty te nie są zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej.**

Konsekwentnie, zdaniem Wnioskodawcy, **zgodnie z art. 2 ust. 2 upol oraz art. 1 ustawy o podatku rolnym, klasyfikacja gruntu w ewidencji gruntów i budynków jako użytku rolnego oraz fakt, iż grunty te nie są faktycznie zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej prowadzi do wniosku, iż takie grunty są wyłączone z opodatkowania podatkiem od nieruchomości i powinny być opodatkowane podatkiem rolnym.**

Prezentowane powyżej stanowisko Wnioskodawcy znajduje potwierdzenie w aktualnym orzecznictwie sądów administracyjnych oraz interpretacjach indywidualnych przepisów prawa podatkowego wydawanych przez organy podatkowe tj.

- w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 8 maja 2003 r., sygn. akt: III RN 71/2002, w którym Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, że **opodatkowanie gruntów rolnych i lasów podatkiem od nieruchomości wymaga stwierdzenia, że grunty te nie są objęte przepisami o podatku rolnym i przepisami o podatku leśnym.** Są to zatem te przedmioty opodatkowania, od których podatnicy zobowiązani są uiszczać podatek rolny lub leśny¹. Jedynym wyjątkiem, gdy pomimo możliwości zakwalifikowania danego gruntu do objęcia wskazanymi w zdaniu poprzednim podatkami, jest okoliczność faktycznego wykorzystywania gruntów w działalności i dopiero wtedy można taki grunt rolny lub leśny opodatkować podatkiem od nieruchomości;

- w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 września 2005 r., sygn. akt: III SA/Wa346/05, w którym WSA stwierdził, iż **zwrot „zajęcie gruntu na prowadzenie działalności gospodarczej” nie może być zatem utożsamiany ze zwrotem „związanie przedmiotu opodatkowania z prowadzoną działalnością gospodarczą.** Pojęcie „zajęcia gruntów na działalność gospodarczą jest bowiem pojęciem węższym niż pojęcie „związania przedmiotu opodatkowania z działalnością gospodarczą”;

¹ Wyrok Sądu Najwyższego, III RN 71/2002, OSNP 2004/9/149, M.Podat. 2003/6, Biul.Skarb. 2003/6, wprawdzie wyrok ten zapadł na podstawie stanu prawnego już nieobowiązującego tym niemniej we wskazanym zakresie pozostaje aktualny także po zmianie przepisów

- w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 20 stycznia 2009 r. sygn. akt: III SA/Wa 2130/08, WSA stwierdził, iż w sytuacji, gdy z ewidencji gruntów i budynków wynika w sposób jednoznaczny, że grunty zostały sklasyfikowane jako użytki rolne, to aby opodatkować takie grunty podatkiem od nieruchomości **należy udowodnić, że są one zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej;**

- w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 27 maja 2010 r., sygn. akt: III SA/Po 179/10, w którym WSA wskazał, że jednoznaczną podstawą do opodatkowania podatkiem od nieruchomości gruntów oznaczonych w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne, będzie fakt ich zajęcia na działalność gospodarczą, czyli rzeczywiste wykonywanie na nich czynności składających się na prowadzenie działalności gospodarczej. Chodzi zatem o działania faktyczne na gruncie polegające na ingerencji w grunt w taki sposób, aby powodowały one zmiany w gruncie uniemożliwiające jego wykorzystanie jako grunt rolny;

- w interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego, o sygnaturze WF.3120.2.82.2012, wydanej w dniu 21 sierpnia 2012 przez Prezydenta Miasta Starogard Gdański, w której organ podatkowy zgodził się ze stanowiskiem Podatnika dotyczącym możliwości opodatkowania gruntów rolnych, niezajętych na prowadzenie działalności gospodarczej, będących własnością osoby prawnej prowadzącej działalność gospodarczą, podatkiem rolnym.

Tym samym Wnioskodawca zwraca się z prośbą o potwierdzenie jego stanowiska, że: Opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości nie podlega grunt, należący do Wnioskodawcy, sklasyfikowany w ewidencji gruntów i budynków jako użytek rolny jako, że nie jest zajęty na prowadzenie działalności gospodarczej w rozumieniu art. 2 ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

za Wnioskodawcę – pełnomocnik

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Prezydent Miasta Łodzi działając na podstawie przepisu art. 14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2012 r. poz. 749 z późn. zm.)

po rozpatrzeniu

wniosku z dnia 27 września 2013 r. (data wpływu 30 września 2013 r.) w sprawie wydania interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości

postanawia

uznać, że stanowisko przedstawione we wniosku **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

W dniu 30 września 2013 r. do Wydziału Finansowego w Departamencie Finansów Publicznych Urzędu Miasta Łodzi wpłynął wniosek o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości. Przedmiotem interpretacji jest art. 2 ust. 2 w zw. z art. 1a ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r.

o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613 z późn. zm.) oraz art. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 1381).

We wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny.

W dniu 28 września 2007 r. wnioskodawca nabył udział wynoszący 12000/13140 we własności nieruchomości gruntowej o nr 76/8 o łącznej powierzchni 13.140 m², położonej w Łodzi przy ul. Nery 4. Postanowieniem z dnia 24 sierpnia 2009 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa zniósł częściową współwłasność i określił na rzecz wnioskodawcy wyłączną własność gruntu o pow. 12.000 m², składającego się z działki ewidencyjnej o zmienionym nr 76/20. Dla nieruchomości prowadzona jest księga wieczysta o nr LD1M/00237167/2 w Sądzie Rejonowym w Łodzi, XVI Wydział Ksiąg Wieczystych. Działka ewidencyjna nr 76/20 (wcześniej nr 76/8) jest użytkiem gruntowym, który zgodnie z ewidencją gruntów i budynków stanowi użytek rolny oznaczony jako RVI. Grunt ten nie został formalnie wyłączony z produkcji rolniczej. Wnioskodawca deklaruje i opodatkowuje go podatkiem od nieruchomości w kategorii „grunty związane z prowadzeniem działalności gospodarczej”. W okresie od nabycia powyższej działki do chwili obecnej wnioskodawca nie prowadzi działalności gospodarczej na powyższym gruncie, jak również nie posadził na nim obiektów, które wykorzystuje w działalności gospodarczej. Grunty te we wskazanym okresie porośnięte były trawą oraz częściowe zadrzewione i zakrzewione.

W związku z powyższym zadano pytanie dotyczące zaistniałego stanu faktycznego.

Czy opisane powyżej grunty będące we władaniu wnioskodawcy, oznaczone w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne, które nie są zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej, podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości?

Stanowisko wnioskodawcy

Zgodnie z art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości nie podlegają użytki rolne, grunty zadrzewione i zakrzewione na użytkach rolnych lub lasy, z wyjątkiem zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej, przy czym art. 1a ust. 3 tej ustawy nakazuje, aby były to grunty sklasyfikowane w ten sposób w ewidencji gruntów i budynków.

Treść tych przepisów jest zbieżna z art. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym, w myśl którego opodatkowaniu podatkiem rolnym podlegają grunty sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne lub jako grunty zadrzewione i zakrzewione na użytkach rolnych, z wyjątkiem gruntów zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej innej niż działalność rolnicza.

Zgodnie z brzmieniem powyższych przepisów grunty sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne podlegają co do zasady opodatkowaniu podatkiem rolnym, jeśli nie są zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej. Zdaniem wnioskodawcy poprzez „zajęcie na prowadzenie działalności gospodarczej” należy rozumieć faktyczne podejmowanie i wykonywanie czynności w ramach prowadzonej działalności gospodarczej na gruntach sklasyfikowanych w ewidencji jako użytki rolne.

Biorąc pod uwagę fakt, że wnioskodawca posiada grunty sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne i grunty te nie są faktycznie zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej (nie znajdują się na nich żadne obiekty związane z prowadzeniem tej działalności), należy uznać, że są one wyłączone z opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

Na poparcie swojego stanowiska wnioskodawca przywołał orzecznictwo sądowe, m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 maja 2003 r. sygn. akt III RN 71/2002, wyrok WSA w Warszawie z dnia 8 września 2005 r. sygn. akt III SA/Wa 346/05, wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 stycznia 2009 r. sygn. akt III SA/Wa 2130/08, wyrok WSA w Poznaniu z dnia 27 maja 2010 r. sygn. akt III SA/Po 179/10.

Prezydent Miasta Łodzi uznał za prawidłowe stanowisko wnioskodawcy.

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości nie podlegają użytki rolne, grunty zadrzewione i zakrzewione na użytkach rolnych lub lasy, z wyjątkiem zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej, przy czym w myśl art. 1a ust. 3 pkt 1, 2 i 6 tej ustawy poprzez użytki rolne, grunty zadrzewione i zakrzewione na użytkach rolnych oraz lasy należy rozumieć grunty sklasyfikowane w ten sposób w ewidencji gruntów i budynków.

Natomiast zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym opodatkowaniu podatkiem rolnym podlegają grunty sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne lub jako grunty zadrzewione i zakrzewione na użytkach rolnych, z wyjątkiem gruntów zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej innej niż działalność rolnicza.

Kluczowe znaczenie w tym przypadku ma interpretacja zwrotu „zajęcie na prowadzenie działalności gospodarczej”. Zarówno w doktrynie, jak i w orzecznictwie wskazuje się, że „grunty zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej” nie mogą być utożsamiane z „gruntami związanymi z prowadzeniem działalności gospodarczej”, które zostały zdefiniowane w art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych. Sam fakt posiadania gruntu przez przedsiębiorcę, co skutkuje uznaniem go za związany z prowadzeniem działalności gospodarczej, nie stanowi podstawy do twierdzenia, że jest to grunt zajęty na prowadzenie działalności gospodarczej. Przez grunty zajęte należy rozumieć grunty rzeczywiście wykorzystywane do czynności składających się na prowadzenie działalności gospodarczej.

Jak podkreślił Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 12 kwietnia 2012 r. sygn. akt II FSK 1771/10 „użyte w art. 1a ust. 1 pkt 3 i art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. a u.p.o.l. określenie „związane z prowadzeniem działalności gospodarczej” należy uznać za pojęcie o szerszym zakresie znaczeniowym niż „zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej” (art. 2 ust. 2 u.p.o.l.). O ile bowiem, stosownie do treści art. 1a ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. obowiązek uiszczania podatku od nieruchomości w najwyższej stawce wiąże się co do zasady już tylko z samym faktem posiadania gruntu przez przedsiębiorcę (sposób wykorzystania gruntu nie ma tu znaczenia), o tyle w przypadku gruntów sklasyfikowanych m.in. jako grunty rolne, do objęcia ich podatkiem od nieruchomości wymagane będzie spełnienie dodatkowej przesłanki, tj. zajęcia (wykorzystania) tychże gruntów na prowadzenie działalności gospodarczej”.

Podobne stanowisko zajął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 20 stycznia 2009 r. sygn. akt III SA/Wa 2130/08. Sformułowanie „grunty zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej” oznacza, że na gruncie muszą być wykonywane rzeczywiste czynności składające się na prowadzenie działalności gospodarczej. Czynności te muszą być wykonywane w sposób trwały i tak, że w zasadzie wykluczają prowadzenie innej działalności (w tym rolniczej). Jeżeli natomiast wydzierżawiony czy też nabyty grunt sklasyfikowany jako rolny jest w posiadaniu przedsiębiorcy, który nie wykorzystuje go na prowadzenie działalności, to nie ma podstaw do opodatkowania tego gruntu podatkiem od nieruchomości. Jednocześnie sąd podkreślił, że z gruntami zajętymi na prowadzenie działalności gospodarczej mamy do czynienia w przypadku podjęcia przez

przedsiębiorcę na tych gruntach działań zmierzających do osiągnięcia przychodu, w tym także czynności przygotowawczych, m.in. polegających na budowie inwestycji przeznaczonej do tej działalności. Chodzi tutaj o działania faktyczne na gruncie polegające na ingerencji w grunt w taki sposób, aby powodowały one zmiany w gruncie uniemożliwiające jego wykorzystanie jako grunt rolny, tj. rozpoczęcie działań na gruncie lub jego wyłączenie z produkcji rolnej.

Z przedstawionego powyżej stanu faktycznego wynika, że wnioskodawca jest właścicielem gruntu, który zgodnie z ewidencją gruntów i budynków został sklasyfikowany jako użytek rolny. Grunt ten nie został formalnie wyłączony z produkcji rolniczej. Od momentu jego nabycia do chwili obecnej wnioskodawca nie prowadzi na tym gruncie działalności gospodarczej, jak również nie posadził na nim obiektów, które wykorzystuje do prowadzenia tej działalności. Biorąc pod uwagę przedstawiony stan faktyczny oraz obowiązujący stan prawny należy uznać, że grunty te nie są zajęte za prowadzenie działalności gospodarczej, a tym samym nie podlegają opodatkowaniem podatkiem od nieruchomości. W świetle powyższego stanowisko wnioskodawcy co do oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznaje się za prawidłowe.

Interpretacja dotyczy zaistniałego stanu faktycznego przedstawionego przez wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie zaistnienia zdarzeń w przedstawionym stanie faktycznym.

Na niniejszą interpretację stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi, ul. Piotrkowska 135, 90 – 434 Łódź, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację – w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi; t.j. Dz. U. z 2012 r. poz. 270 z późn. zm.). Skargę do WSA wnosi się w dwóch egzemplarzach (art. 47 ww. ustawy) w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie 60 dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy) na adres Urzędu Miasta Łodzi, Departament Finansów Publicznych, Wydział Finansowy, ul. Sienkiewicza 5, 90 – 113 Łódź.